

Entre les altres víctimes hi figuraven comissions forenses que també hi paraven del nou honor, dels talls per cost i de les altres dificultats que ha plantejat el decret.

A la nit ens donà que durant el dia havia rebut uns 50 confusions, i que era tant pesada la feina que fins havia encomanat al seu secretari que rebés a alguns d'elles.

Amb tot es mostrava més rialler i bon troc optimista, convençut, sembla de que anem d'una vegada al restabliment de la normalitat.

Fou, doncs, el d'hir, un bon dia.

Els obrers en genres de punt

Els obrers en genres de punt que amb tant d'entusiasme seguien la vaga, celebraven diàlegs a les onze del matí en el local del C. N. R. de Gràcia l'Assamblea dels obrers de genres de punt, que no tenia altre objecte que donar compte de la de les darreres pèssimes i donar les darreres instruccions per a tornar al treball.

Hi assistiren uns 400 persones, en sa majoria dones, i pararen els companys Gràcia, Arbo, Ferrer, Durán i Oriol fent veure l'importància de lo aconseguir pels obrers.

El company Gràcia, que fou el discurs rector, digué que realment no s'havia obtingut una gran victòria, però que el resultat que ha donat la vaga, cobrint amb els obrers, pot considerar-se com un gran triomf.

Recomanà que següent aquesta col·lecta, per a arribar a fer un sindicat potent, i finalment, recomanà s'entrés al treball en totes les fàbriques, menys una que no ha obtingut un aranjament amb els obrers.

La reunió acabà a dos quarts d'una de la tarda sense incidents.

Quedà per tant en vaga d'aquest ram de l'indústria uns 400 obrers encara que es té la seguretat de que aviat s'arxaran tot.

Els patrons

Se'n demana la publicació.

«La Comissió de Patrons del Llano creu interessant llamar la atenció de los obreros y patronos, sobre unos horarios que circulan impresos en hojas sueltas, cuyos animados autores seguramente pretenden hacer pasar por oficiales, en las que se computan como fiestas solamente las de precepto, primeros de mayo y un día de fiesta mayor.

Como nos consta que la mayoría de los obreros prefieren el horario en forma, que les queden libres todas las fiestas tradicionales, y la tendencia de este horario es contraria a esta solución, para que se renueve el conflicto, al dejarse de trabajar la primera fiesta tradicional que se presente; juzgamos necesario salir al paso de esta publicación que circula, haciendo resaltar el siguiente párrafo de la misma:

«Queda bien entendido que a parte de las fiestas convenidas, todo día o parte del que se vague por cualquier motivo que sea, será recuperado en los cinco días más próximos, de ser posible dentro de la misma semana, con el fin de cumplir estrictamente con el R. D.»

Con lo cual resultaría que para recuperar las 10 y 1/4 horas que el aludido horario establece, los obreros tendrían que trabajar durante cinco días consecutivos a razón de 12 y 1/2 horas diarias, cuyo exceso de jornada hace ya presumible que no podría cumplirse.

Este detalle, dado a comprender si esta combinación tiende a facilitar o dificultar el acuerdo entre obreros y patronos.

Los patronos han formulado los horarios de 3,000 horas anuales repartidas en 62 horas semanales considerando fiestas todas las tradicionales además de las de precepto, en primer lugar porque la mayoría de los obreros en las respectivas fábricas, cuando han contestado exponiendo, es decir, sin la tutela de las entidades tendenciosas, se han inclinado a esta solución, que les permite hacer fiesta cuando los maridos, hermanos, etc., también la hacen; i en segundo lugar para evitar el nuevo conflicto que sobrevendría dejando de trabajar los obreros dichas fiestas tradicionales por la fuerza de la costumbre de hacerlas; o bien por el propósito deliberado de algunos de burlar el cumplimiento de las 3,000 horas del R. D. aunque por tática trabajasen en las primeras fiestas tradicionales que se presentasen.

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

no com ho han fet ara prement que'l solt que no més rectifica una de les informacions recués de qu'acabem no portant això que el nom de la persona a qui s'havia adjudicat.

Aquesta com tantes vegades no ha desmentit aquest diari la seva poc recomanable història.

Es per això senyor director que molestem la seva atenció, esperant serà com sempre escoltada per veure la veritat i de la justícia, contribuint a posar en son lloc una honorabilitat entelada un moment per una calumnia.

La lletra a que's refereixen els obrers és la següent:

«Sr. Director de El Progreso.

Muy señor nuestro: En su edición de ayer refiere a los obreros de los hermanos Fàbregas, con una confusión de datos y fechas, que resulta un embrollo y un completo desconocimiento de los hechos a que el suelto se refiere, así pues no podemos por menos de suplicarle la inserción de la presente protesta, pues bajo ningún concepto permitiremos se confunda la honorabilidad del fabricante Manuel Fàbregas, con la de otros burgueses.

Mientras a sabiendas de que dicen que nuestro burgués dió un duro a las que se ofrecieron a trabajar durante la huelga; ni el pretendido que se trabajara, ni nadie se ofreció a ello. Lo que hay de verdad, es que el día 11 del corriente, recibí don Manuel un aviso del Gobierno Civil, por mediación de un delegado, dando orden de poner la fábrica en marcha, cosa que según el propio delegado, harían el resto de ellas.

Así se hizo el día 12, entrando al trabajo contadas obreras, las que a propuesta del propio Manuel Fàbregas, abandonaron el trabajo a los treinta minutos, abandonándose el jornal que por derecho les correspondía.

Tampoco es cierto se haya hecho una selección de obreras, lo que hubo es que se abrió la fábrica el martes, poniéndose en marcha un reducido número de telares (los más urgentes), pues dado el estado en que se encontraban la maquinaria i la seda por tantos días de paro, al poner en marcha cada telar hubiera requerido la presencia del contramaestre a quien hubiera sido imposible acudir a todos; claro está pues que debían mandar aviso a las que debían empezar el trabajo. Dicho aviso se nos mandó por escrito i al mismo tiempo se nos recomendaba que lo guardásemos para entregarlo al portero al entrar en la fábrica, sabiendo éste en esta forma las que habían recibido el aviso.

Repetimos que es de lo más irrisorio que se pueda decir, esto de la selección, puesto que el personal de tejidos está trabajando íntegro y si faltan algunas operarias, de las secciones de preparados, es debido a que antes de empezar el trabajo ya se nos había indicado debíamos hacer algunas fiestas, debido a tener exceso de materias elaboradas.

Bajo ningún concepto podemos aceptar se califique de explotador a don Manuel, pues cabemos el decir que dicho señor es de los burgueses que hoy día precian y respetan más al obrero en todos sus actos.

No se le debe confundir, sería una injusticia, manifestar hacerlo, con estos señores que se rebelan contra un real decreto, mostrándose reacios a conceder las tres mil horas anuales, siendo que nuestro principal, sin exigencias, sin presión de ninguna clase, sin pedirlo siquiera, voluntariamente y desde que su fábrica es fábrica, no trabajamos más que esos mil novecientos veinte horas anuales.

Dándole por la publicación de este escrito gracias anticipadas, se ofrecen de V. afmas. S. S.

Barcelona (Gràcia), 28 de agosto de 1913.

Firmen una obrera de cada sección, en representación de totes les de la casa.

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

El tancament de les botigues a les vuit del vespre

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

El tancament de les botigues a les vuit del vespre

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

El tancament de les botigues a les vuit del vespre

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

El tancament de les botigues a les vuit del vespre

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

Els patrons

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

Els patrons

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

Els patrons

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

Els patrons

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

Els patrons

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

Els patrons

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un solt, en la secció destinada a informar de la vaga de l'Art Fabril, referent a la conducta observada pels germans don Joan i don Manuel Fàbregas, ambdós fabricants de teixits de seda, amb fabrica a Gràcia, qual solt no creguem que deuria passar sense protesta, en lo que's refereix al segon de tots senyors.

En representació de totes les operaries de la casa Manuel Fàbregas, firmarem i portarem a la redacció d'El Progreso, una protesta, en la mateixa que acompanya aquestes lletres, i que li preguem publicui en son diari, per a desfer les insidies i calomnies, que's desprenen del solt de referència.

Quan esperarem que del període, rectifiqui digna i honradament lo insidiosa de lo publicat, referent a don Manuel Fàbregas, ens sorprenem el diari que guarda el diari el dia 29 i més grossa sorpresa ens causa quan la repel·lida d'una insidia per l'ordre de l'abans dit, publicada el dia 30.

En dita nota, es confonia per segona volta als germans Fàbregas, com si es tractés d'una mateixa entitat industrial, en lo que hi havia manifestats mai fe, doncs en la protesta enviada a El Progreso i remesa aviat a EL POBLE CATALA, es demostra d'una manera que no deixa lloc a dubtes que don Joan i don Manuel Fàbregas, resten de comú, industrial ni comercialment parlant.

Requerim de nou d'El Progreso perquè posés les coses en son lloc, va procurar el·lucidar la qüestió amb evasives més o menys rialles, mes veient que no venia amb llurs equívocs, nos'feiem furats, va prometre, que si bé no publicaria la protesta, per no considerar-ho oportú, faria uns aclaracions que posarien a cada un en el lloc que li corresponia.

Creient sincerament aquestes paraules, ens donàvem ja per satisfets, quan llegim en d'El Progreso de dimenge una cosa que no és una aclaració perquè no aclara res, que consisteix en lo contrari una bona indaga de totom que's preia de ben educt i de persona decent.

Si per eductar al nostre principal capdavant estem sense son sense fallar-hi una lletra, calia que fecin lo mateix per rectificar lo d'una imbecilitat que per error o per malicia li havien adjudicat i

Els patrons

«Una insidia i una protesta. — La mala fe d'El Progreso.

Se, Director d'EL POBLE CATALA.

Molt senyor nostre: En l'edició d'El Progreso, corresponent al dia 28 del corrent, es publica un sol

IMPORTACIÓ. — L'importació d'articles de renda fou aquesta, comparativa entre 1911 i 1912.

Articles	1911	1912
Blat	134.102	41.990
Farina de id.	59	79
Altres cereals	150.387	175.083
Olis minerals	43.316	44.928
Cacau	6.389	5.241
Cafè	12.850	13.378
Bacallà	51.095	53.539
ITB	146	189
Especies	514	399
Canyella	394	428

En total els drets d'importació corresponents als esmentats articles de venda sumaren 58.248.251 ptes. o sigui el 37,3 % del total de la recaudació per drets d'importació, que fou de 156.032.275 ptes.

EXPORTACIÓ. — La recaudació per drets d'exportació disminuí de 432 milions en 1910 i 3'06 m. en 1911 a 2'65, qual baixa l'atribuïm a la memòria a haver-se exceptuat de pagament els minerals del coure de riquesa que no excedí del 2'50 %.

TRANSPORTS. — L'import de trans-

Importació	1911	1912
Primeres matèries	494.789.030	498.944.960
Articles fabricats	322.847.950	375.590.054
Substàncies alimentícies	175.995.258	169.821.873
Or en pasta i moneda	298.800	1.130.400
Plata id.	939.235	1.998.861
Total importació	994.870.273	1.047.484.148

Exportació	1911	1912
Primeres matèries	334.528.330	650.517.678
Articles fabricats	233.742.059	261.858.118
Substàncies alimentícies	393.700.921	431.635.166
Or en pasta i moneda	357.120	217.920
Plata id.	14.090.980	13.921.935
Total exportació	976.417.410	1.058.150.815

Finalment obtingueren recaudacions superiors a 5 milions ptes. per la renda de Duanes les següents províncies

Províncies	1911	1912
Barcelona	46'0	44'8
Gipúzcoa	22'1	22'7
Biscaia	16'4	19'8
Girona	17'0	16'7
Santander	12'3	11'7
València	11'8	10'8

port per mar a la sortida per les fronteres donà 20'70 milions en 1912, havent augmentat d'un milió sobre 1911 que produí 19'70.

SUCRES. — Per l'impost de sucres se recaudaren en 1911 41.722.889 ptes. i en 1912 41.665.607, 57.282 menys per consegüent.

Els dats de la producció i existències del sucre corresponents al darrer quinquenni són les següents:

Anys	Producció	Consum	Existències
1908	122.998.722	96.471.715	106.397.880
1909	107.600.091	94.266.718	114.823.083
1910	91.365.416	120.247.277	94.553.911
1911	106.424.389	117.692.593	83.274.742
1912	154.949.867	129.298.477	107.379.640

ALCOOLS. — Per l'import d'alcools se recaudaren en 1912, 15'79 milions per 16'68 milions en 1911, confirmant-se la baixa prevista en la Memòria anterior.

L'existència d'alcools i aguardents neutres a l'acabar l'any de la «Memòria» de 7.917.437 litres. La d'aguardents compostos era de 5.184.488 litres.

COMERÇ EXTERIOR. — Els valors del comerç exterior en els 2 darrers anys foren aquests, en ptes.

1911	1912
494.789.030	498.944.960
322.847.950	375.590.054
175.995.258	169.821.873
298.800	1.130.400
939.235	1.998.861
994.870.273	1.047.484.148
334.528.330	650.517.678
233.742.059	261.858.118
393.700.921	431.635.166
357.120	217.920
14.090.980	13.921.935
976.417.410	1.058.150.815

Les set primeres províncies de les que figuren en l'estat anterior recaudaren en 1912 el 75'1 per 100 de la total recaudació de la renda de Duanes. Com se veu, en elles n'hi ha dugues de catalanes, Barcelona que ocupa el primer lloc i Girona que està en el quart.

SUPLENT

desapareixi la pressió que sobre el mercat exercien determinats factors i com que la pressió no minava si no desapareixien els motius que li ocasionen, es de temer, per ara, que no millori la situació o si ho fa seguint les indicacions d'afora que obsequien millor al estat general dels mercats continentals, que a les impressions dels nostres, ho fessin accidentalment, sense consolidar-se el guany registrat.

Per això deiem que a cap persona conecidora de la marxa del negoci bursàtil pot estranyar-li que tampoc en el transcurs de la setmana que correspon avui ressenyar, s'hagi operat cap canvi important en la Borsa.

L'interim, com de costum es el roldio que major ensompiament exteriorista de di-lluns a dissabte inclosiu s'ha limitat a seguir les indicacions que li ha senyalat Madrid, decantant-se més be amb retrocés, malgrat haver quedat solucionada la vaga d'obres de l'Art textil que, com recordaran nostres llegidors motivà l'escelta tan petit retrocés que com es lògic accentua molt més en els quarts que en les accions carrielles.

L'oferta de paper que no trova la conseqüent contrapartida en diner augmenta el malestar en l'indicador roldio, sense que pugui amoniar-lo la fermetat i bona tendència de París que dona a conèixer amb motiu de les impressions més tranquil·litzadores d'Orient.

Lo del Marroc es un dels principals factors a que aludim més amunt, i dels que major pressió pessimista exerceix sobre l'interim.

L'intricat assumpte segueix com estava i si bé les impressions ministerials semblen esser més optimistes, apolant-se en la gestió que ha de portar a cab el nou Comissari, no podem, per ara, pensar de ésser impressions ja que l'aspecte del conflicte absolutament en res ha canviat.

Per lo que's refereix als valors carrielles, la situació es molt diferent. La fermetat es un fet indiscutible i encara que l'hagi feta troltar la fluctuació sobrada a l'alca que ha senyalat el canvi internacional, després de la pronunciada baixa registrada durant la setmana anterior, tan els Nortis com els Alacants acaben refermant d'una manera sòlida el seu tractament.

Aquesta actitud que responen a la de París no obeeix a altre cosa que al augment progressiu que de decena en decena van senyalant les recaudacions de les respectives companyies, dona lloc a suposar que s'apropa una temporal beneficiosa per a dites accions, quant se reapropi amb tota activitat el negoci bursàtil.

La liquidació dona una sorpresa. Generalment estava arrelada la creència de que el diner no escassejava i que'l traspass d'operacions a fi de Setembre, podria portar-se a cab sense dificultats, ja que no mancava disposibilitat d'interès del diner no podia ésser de cap manera onerosa. El primer dia de la doble, així fou, en efecte, però després les exigències del diner foren més cresques, no pel volum d'operacions a reportar, si no com diem, per escassetat de numerari.

La liquidació afortunadament pogué portar-se a cab sense que sorgissin dificultats greus, però no's feu en tant bones condicions per a l'alista com se suposava de primer entuvi.

Les obligacions segueixen sostingudes i el negoci en valors locals i accions al comptat contina essent redit.

N.Ord.	Tauxa	1913	1912	1911
Altre part.	183	183	183	183

Encaixes de 5 bilions de 4 litres	1913	1912	1911
Regia, extravega	8'50	8'50	8'50
La Trompeta	7'50	7'50	7'50

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

ALCOHOL	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

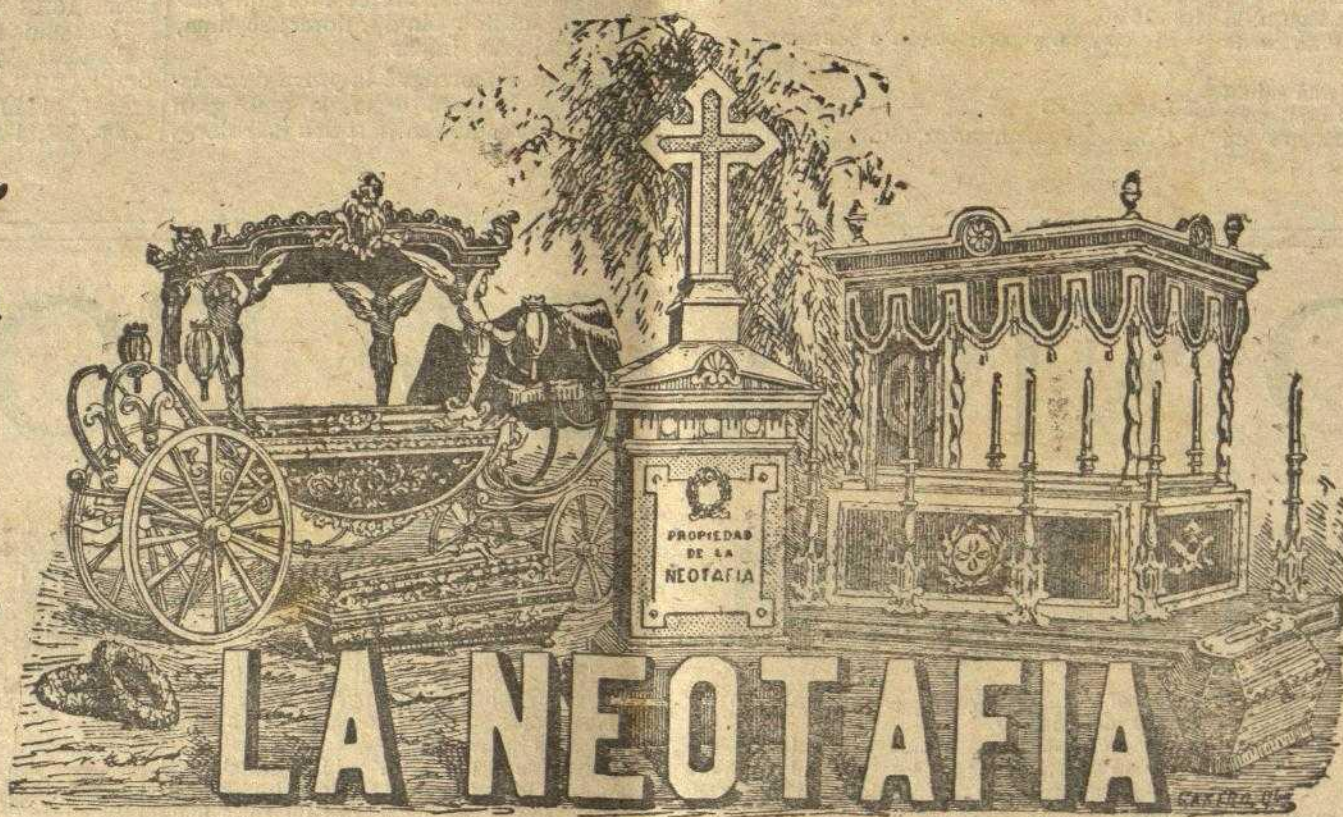
Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90

Setembre	1913	1912	1911
Setembre	60'08	60'90	60'90
Desembre	60'08	60'90	60'90
Maig	60'08	60'90	60'90
Juny	60'08	60'90	60'90
Setembre	60'08	60'90	60'90</

GRAN EMPRESA FUNERARIA

Societat Anònima

40 Sucursals amb teléfon
a Barcelona i pobles
agregats

Enterros des de el més
sumptuos al més modest;
d'aquets des de 25 ptes.

Central: Rambla Catalunya, 29 - Teléfon 397

Tallers, fàbrica i cotxeres: CAMPO SAGRADO, 24 - Teléfon 2.691

Estufa de desinfecció, portàtil a domicili, única a Barcelona

FENOL COMELERAN

Es el millor desinfectant, antiepidèmic, antihemorràgic, cauteritzador i insecticida. El preservatiu més eficaç del **CÓLERA - TIFUS - VEROLA, ETC.** Cura tot seguit les cremadures, ferides, panallons, clivells, sarna, brians, picadures, mossegades, mal de caixa, etc. Vègis el llibret que acompanya a cada frasc. Se venen totes les farmacies y drogueries. Dipòsit Central: J. Uriach y C. Moncada, 20. Barna.

Plaça de la
UNIVERSITAT • 5 • MOSAICS • BARCELONA
ORSOLA SOLA Y C.

Reial Escola d'Enginyers Electricistes

Única a Espanya en les de llur classe. — Sarrià - Barcelona

GABINETS, LABORATORIS, TALLERS I CENTRAL ELECTRICA
La carrera es cursa en sis semestres, devont matricular-se, per al qui comença en primer d'Octubre, del 20 al 30 de l'actual Setembre.—Detalls: Director
Administratiu: DOMÈNEC BOU, PLASSA DE L'UNIVERSITAT, NUMERO 2. — BARCELONA

Herpes (Brians)

LA POMADA y ESSENCIA ANTHERPETHICA de BOTTA, preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y donen aligier da la pall. Des l'arxata des que siguin. Són tan grans les virtuts d'aquests remeis, que s'han curat a molts pacients que tenien molt arragats els brians y que calia cada tostem de posar bany d'aigües sulfonades, sense lograr curació.
Unic dipòsit: Farmacia Borrell, COMTE DE L'ASSALT, NUMERO 54 cantonada al carrer de Sant Ramon.

DINER en 1.ª hipoteca i sobre valor desde 13 per 100 anyal, en lletres a propietaria, industrial i comerciant desde 112 per 100 al mas.

DINER en 2.ª hipoteca, unde fruits, parts indivises, i sobre genres, pianos carraotges i tota garantia que convingui. Rambla de Santa Monica, 4, entrassol.

El Poble Català

Diari Federal Nacionalista Republicà

Butlletí de subscripció

Don _____
de _____ carrer _____ núm. _____
se subscriu per un trimestre començant el dia _____ de _____
de 1913.

FIRMA _____

NOTA: Per a subscriure's enviar el present butlletí a l'Administració d'EL POBLE CATALÀ, acompanyant l'import de la subscripció en lliurança de fàcil cobrament.

Fàbrica de màquines pariantes
i tots els seus accessoris
Marca registrada **A. M.**
Nou perfeccionament. Discs de totes classes. Grans rebuixes en els discs Odeon, de 11 ptes. a 8'10; Jumbos, a 7'20. Grans descomptes als revenedors.
Enviem de frano el Catàleg il·lustrat
No confondre aquesta MARCA amb altres
Despatx: 7, VIDRE, 7 (entre Escudillers i Plaça Reial)
Gramofons, discs i rotllos autoplano
COMPRA, CANVI I LLOGUER
New-Phono. - Ample, 35, Barcelona,
i sucursal Plaça Trilla, 4, Gracia
El A. B. C. Hospital, 121
Màquines per a cosir, garantides
Des de 30 pessetes
Accessoris i reparacions

Esqueles mortuories: se n'admeten fins a les dues de la matinada

VARILAXINA

El mes modern laxant

Es compona de cinc laxants vegetals diferents, però d'acció equivalent. La seva acció es constant i idèntica. El cos no s'hi acostuma. No produeix irritació.
Dipòsit: A. Serra, Pelai, 9